

[Ebba Strange]

hvem dansk derfor står som et virkelig fremmed sprog. Nu prøver vi i de første 2-3 år at give dem den grundlæggende undervisning på deres eget modersmål. Det er jo det, nogle af forskningsrapporterne har været inde på skulle kunne give en bedre mulighed for på et senere tidspunkt at lære dansk og føre de begreber, man har lært på sit eget sprog, over på det danske sprog. Jeg ville selvfølgelig ikke foreslå det, hvis jeg troede, man svigtede nogle af børnene ved det, men det tror jeg ikke man gør. Jeg tror i hvert tilfælde, det var et forsøg værd, ikke fordi jeg tror, man skal indføre det overalt på én gang, men vi ved, at der er mange børn, der har svært ved at køre fra modtageklasser til ordinære klasser, og hele overførslen fra en modtageklasse til en almindelig klasse volder problemer nogle steder. Det var den ene ting, jeg havde lyst til at sige.

Det andet, jeg har lyst til at sige, er knyttet til punkt 4 i VSernes forslag: de fortsatte skoleuddannelser. Det er mit indtryk efter møder, jeg har deltaget i med indvandrere i vinterens løb, at vældig mange problemer opstår, når de unge mennesker er færdige med den grundlæggende skole og skal forsøge sig i en ungdomsuddannelse. Det er jo først og fremmest EFG-uddannelserne, de i givet fald forsøger sig i, og som en af dem sagde til mig, da jeg snakkede med hende: I snakker så meget om, hvor svært det er at få praktikpladser for piger, men I skulle vide, hvor svært det er at få praktikplads, når man er en indvandrepige. Det er klart, at problemerne bliver forstørret op, ikke bare for indvandrerpiger; også for indvandrerdrengene er det kolossalt svært at få praktikpladser.

Jeg læste med interesse i den lille røde bog, som undervisningsministeren fortalte hun havde sendt til uddannelsesudvalget, om et forsøg, der var blevet gjort netop med de unge mennesker, hvor man havde prøvet at tilrettelægge en undervisning, der tog udgangspunkt i de problemer, der var de unge menneskers, og som er nogle andre end de danske unge menneskers, især hvis de er kommet hertil i en lidt sen alder og ikke har haft hele deres opvækst i Danmark, så jeg vil også godt slå et slag for, at man iværksætter nogle flere forsøg med unge i den gruppe, så de ikke helt automatisk bliver tabere i det danske samfund, når de bliver voksne.

Aase Olesen (RV):

Da mit partis ordfører, hr. Ole Vig Jensen, fortsat ikke kan være til stede her i salen, og da der er tale om en helt uændret genfremstilling, skal jeg ikke forlænge debatten meget, men henvise til den radikale ordførertale, der blev holdt i den lange indvandrerdebat den 20. november sidste år.

Det er jo af tekniske grunde, man er nødt til at genfremstille forslag for at få fortsat et udvalgsarbejde, og vi skal tilsige et positivt arbejde i udvalget med dette emne. Men jeg vil gerne understrege, hvad der også blev sagt fra radikal side sidste år, at vi betragter dette emne som overordentlig vigtigt og overordentlig vanskeligt.

Da der nu har været læst op af flotte programmer, vil jeg gerne tilføje til det, vi allerede har sagt om dette, at programmer alene gør det jo ikke. Det er nok så vigtigt at se på, hvad der er gjort, og vi har også noteret os de forskellige ting, som undervisningsministeren allerede har sat i værk, men vi må nok påpege, hvad alle vel også kan være enige om, at der er langt igen. En samlet indvandrerpolitik, som også vi ønsker, må bygge på en opfattelse af, at det danske samfund har både en opgave og en forpligtelse over for de familier fra andre lande, som ønsker at blive boende her i landet, men det er vel også vigtigt at slå fast, at en sådan indvandrerpolitik ikke skal udformes af os herinde alene, men i høj grad sammen med og af indvandrerne selv.

Jeg synes, der kan være anledning til her i dag at sige, når vi taler om uddannelsesproblemer, at især for de indvandrergrupper, som måske kulturelt adskiller sig mest fra os almindelige danskere, er det vigtigt at sige, at netop på det uddannelsesmæssige område er der tilfælde, hvor de er nødt til at give køb, og jeg tænker naturligvis her specielt på den holdning, der er til pigers og kvinders uddannelse. Jeg vil gerne sige, at hvis ikke man kan anerkende det synspunkt, som vi har her i landet, at tilbuddene om uddannelse skal være ens for de to køn, så kommer man ingen vegne.

Alfred Hansen (DR):

Forslaget er, som flere har været inde på det, en genfremstilling, og jeg tager det som udtryk for, at forslagsstillerne er meget posi-